

Lappersfort Poëziebos 28 januari 2010, Hugo Clauspad

– voor Peter, Johan, Willy, Paul en de anderen –

laat de kinderen tot de dichters
komen, hun ogen zijn even groot
ze lezen voor uit brede boeken
waarin de dieren spreken,
een veldmuis ons leert
in het seizoen van verkleumen
hoe je het licht inkleurt:

je hart moet van glas zijn en bereid
te breken, je neemt een zonnestraal
en plooit ze naar je hand zoals
sterkere mannen omgaan met ijzer

kinderen zijn wijzer, ze schateren
nog wanneer de oudste dichter
een robot temt, hem toespreekt
als een stoute jongen

zeker, de dichters, ze hebben
de scheuten lief, de beloftes
van de bomen, hun geheugen
van schors en wortel dat
wondere wijsheid heeft onthouden:

jaren heb je nodig om het kind
te bewaren, om terug te keren
naar je eerste droom

je bouwde een boomhut, de vogels
waren burens, door de bladeren
kon je horen hoe ze spraken
van morgen, de wind schreef het
op in zijn grote boek en later
werd je een dichter die het
eindelijk lezen kon

voor een gehoor van kinderen
met in hun ogen dezelfde zon

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society www.ggf.be

Opgedragen aan de klas met 28 jongens en meisjes zesdejaars van de basisschool te Beernem. Zij waren de eersten om het Poëziebos als Boeboeksbos te betreden. Omdat zuurstof en bos onze kinderen doen leven.